

TONEELSTUK KVLV

De ijzeren dame ontdooit

Spelers:

- Sophie de Poorter: alleenstaande vrouw van ongeveer 65, nooit getrouwd geweest, zonder kinderen. Erg verbitterd en sarcastisch. Ze komt erg hooghartig over. Ze heeft een goed hart, maar laat het zelden spreken.
- Rosa Bloem: getrouwde vrouw van ongeveer 55, heeft 2 dochters van 30-35 jaar oud. Haar man verblijft in een verzorgingstehuis wegens dementie en is dus nooit in beeld.
- Greet Bloem: dochter 1 van Rosa. Heeft een terughoudende instelling. Denkt veel, maar zegt niets.
- Heidi Bloem: dochter 2 van Rosa. Heeft een radicale instelling. Neemt geen blad voor de mond en geeft iedereen die haar in de weg staat van katoen.
- Ann de Loper: de postbode, een hele nieuwsgierige die pakketjes open maakt om te kijken naar de inhoud. Weet alles van iedereen en is roddeltante 1^e klas.
- Janneke Kuisinga: de thuiszorg-medewerkster die bij Rosa het huishouden regelt.
- De verhuizers 1 en 2: hebben beetje tekst en komen alleen in de eerste scene op het toneel

Het stuk speelt zich af een paar weken voor kerst. Toneel is onderverdeeld in 2 “huizen”. In het ene huis woont reeds de familie Bloem. In het andere huis neemt net Sophie de Poorter haar intrek. Op het toneel staat een kerstboom als versiering in de straat.

Als het gordijn open gaat zijn de 2 verhuizers druk bezig met het binnensjouwen van de meubels en wat kleinere spullen. Sophie geeft aanwijzingen en bekritiseert meteen even de “simpele” burens. De postbode loopt langs. Kijkt met overmatige interesse naar de verhuizing en geeft Sophie een hand. Zij bezorgt post bij de familie Bloem.

- Postbode Ann: Goedemorgen, ik ben Ann de Loper, Uw postbode.
Mag ik U welkom heten in de straat.
- Sophie: *(Kijkt de postbode niet eens aan, maar schudt intussen wel haar hand)* Mevrouw de Poorter, dank U. *(laat de hand weer los en loopt met de verhuizer mee naar binnen)*
(de postbode loopt verder en bezorgt, terwijl ze één van de ansichtkaarten leest, de post bij de familie Bloem)
- Sophie: Ja, daar...zet het daar maar neer.
- Verhuizer 1: *(laat per ongeluk een oud krukje wat hard op de rond neerkomen)*
Oh, pardon!
- Sophie: Kijk je wel een beetje uit jongeman! Dit is wel antiek hoor, niet iedereen heeft Ikea meubels. *(moppert in zichzelf:)* Die jonge gasten kijken echt nergens naar, eigenlijk moet ik alles zelf doen.
De verhuizers brengen de laatste spullen binnen. Sophie staat buiten de woning te kijken hoe het laatste uit de vrachtwagen wordt gehaald, en wacht de verhuizers ook buiten op.

Intussen loopt Heidi van de burenen naar de brievenbus van haar moeder en hoort het volgende gesprek:

Verhuizer 2: Zo mevrouw, dit was het laatste. Wij hopen dat U tevreden was over ons werk.

Sophie: *(onderbreekt de verhuizer)* Nou ja, het had wel wat sneller gekund en daarbij was ik niet gecharmeerd van uw roekeloze en onhandige collega.

Verhuizer 1: *(zegt niets maar maakt een ontevreden gebaar naar het publiek)*

Verhuizer 2: Nou mevrouw, dat spijt ons dan. Mogen we U een fijne kerst en nog een prettig verblijf toewensen in deze stad? *(hij blijft even twifelen, aangezien de meeste mensen nu een footje geven)*

Sophie: Ach, prima hoor, maar laat U me dan met rust, want ik ga nu even de spulletjes netjes ordenen. U heeft alles door elkaar gezet, dus ik heb het nog erg druk.

Verhuizer 1: Met genoeg mevrouw, hopelijk gaat U niet wéér snel verhuizen.

Verhuizer 2: *(geeft verhuizer 1 een por)* Daag, mevrouw en tot ziens.
(verhuizers verlaten toneel)

Sophie: Pûh, tot ziens. Dat geloven ze zelf toch niet zeker. En dan ook nog staan te wachten of ze fooi krijgen. Schooiers... Fijne kerst, dom feest, lichtjes in een boom hangen, wat een achterlijke gewoonte...

*(intussen staan Rosa en haar dochters voor de raam te kijken hoe de verhuizers weggaan)
(Sophie gaat alles op orde brengen in haar huisje)*

Greet: Gôh, wat fijn moeder dat het huis na de dood van tante Nel nu weer bewoond is. Kun je weer eens gezellig op de koffie bij de nieuwe buurvrouw misschien.

Heidi: Nou, volgens mij is dan mens maar een kenau. Toen ik net de post uit de bus ging halen, stond ze behoorlijk te snauwen tegen de verhuizers.

Greet: Ach, dat zullen vooral de spanningen zijn, het is vast een erg aardig mens! Een verhuizing is tenslotte niet niks.

Rosa: Ja, kom dames, laten we haar niet meteen veroordelen. Ik ga haar later vanmiddag eens uitnodigen voor een kopje koffie met een stukje lekkere zelfgebakken kerstcake.

Greet: Gaat het wel een beetje met je? Vergeet niet dat je pas een zware darmoperatie achter de rug hebt. Ga nou niet te veel inspannende dingen doen.

Rosa: Nee, nee. Trouwens vanmiddag komt ook Janneke van de thuishulp weer alles schoonmaken en eten koken. Toch fijn geregeld die thuishulp.

Was je trouwens vandaag nog bij je vader geweest, Heidi?

Heidi: Ja, maar hij was er weer helemaal naast. Hij herkende me niet en bleef constant om de zuster roepen. De zuster zei dat ik misschien beter kon gaan, omdat hij zo van streek raakte. *(Heidi laat*

haar hoofd hangen en slaakt een diepe zucht)
Rosa: Sorry moeder, ik heb vandaag geen beter nieuws. Ach meiske, het zal waarschijnlijk steeds vaker zo gaan. Makkelijker zal het niet worden, maar gelukkig hebben we elkaar nog om er over te praten. Volgens mij is de buurvrouw helemaal alleen, dan ben ik toch ontzettend blij dat ik jullie heb.

(geeft beide dochters een knuffel en de dochters verlaten het huis)
Greet: Ik ga vanavond nog even bij vader langs. Ik zal een klein kerstboompje met lichtjes bij hem neerzetten. Zelf merkt hij het misschien niet zo, maar het geeft mij toch een kleine beetje dat warme kerstgevoel als ik bij hem ben... Ik bel je nog wel.

Greet en Heidi: Dag moeder.

Sophie: Nou, het zal me benieuwen wat voor buurtje dit is. Een postbode die zich voorstelt. Een vrouw notabene, dat is toch niet te geloven. *(zoekt tussen alle dozen)* Waar hebben die verrekte knullen mijn doos met administratie nu weer gelaten. Ik had nog zo gezegd dat ze die in de huiskamer moesten zetten. Ach, hier is ie, helemaal achter in de kamer, moet ik zelf zo'n zware doos weer naar voor sjouwen. *(Rosa maakt een intussen een brief klaar en gaat even later de deur uit met de brief in haar hand om deze te posten. Rosa loopt nog met een stok*

vanwege de operatie. Als ze voorbij het huis van Sophie loopt zwaait ze even)
Sophie: *(steekt kort haar hand op)* Wat een kleffe buurt, een handjesschuddende postbode, zwaaiende manke buurvrouwen. Misschien had ik toch beter blijven zitten op 10 hoog in die ouwe stinkflat tussen al die hangjongeren. *(rommelt in de papieren in de doos)* Waar zit dat stomme telefoonboekje nou!!? Há, hier is ie. Eerst even de dokter bellen voor een afspraak. *(neemt de telefoon en draait een nummer)* Hallo met mevrouw de Poorter. Ik zou graag een afspraak willen maken bij Dr. Jansen..... Ja, hmm, morgen 10 uur.Prima..... ja ja *(een beetje geïrriteerd)* Mw de Poorter zei ik toch al. *(Sophie ruimt de dozen op en moppert ondertussen verder.)*

Sophie: Al 40 jaar kom in die praktijk en nog steeds kennen ze me niet. Ach, het zal wel niets zijn, maar ik wil toch dat de dokter even naar mijn rug kijkt. Ik krijg steeds meer pijn, die pijnstillers helpen niet. Kost natuurlijk weer wel een hele duit zo'n dokterbezoek. Triest eigenlijk dat je rijk kunt worden van zieke mensen: hoe meer zielepoten, hoe hoger je inkomen.... *(Sophie pakt een gieter en loopt naar buiten)* Als Rosa terugkomt, staat Sophie even buiten de bloemen water te geven.

Sophie: *(ziet Rosa aankomen en moppert zachtjes)* Tjé, je hebt hier ook totaal geen privacy.

Rosa: Goedemiddag. *(geeft Sophie een hand)*

Ik ben Rosa Bloem, uw buurvrouw. Bent U al een beetje gesetteld?

Sophie: Sophie de Poorter, aangenaam. Ach, wat zal ik zeggen. Het is veel werk, maar ik red me prima alleen, ik heb niemand nodig.

Rosa: Sinds mijn man in een verzorgingstehuis zit, ben ik ook maar alleen. Heeft u misschien tijd om een kopje koffie te komen drinken vanmiddag? Dan kunnen we misschien elkaar wat beter leren kennen.

Sophie: Ik heb het eigenlijk nog wel ontzettend druk. Bovendien ben ik niet zo'n koffiedrinker, dat is zo'n nutteloze bezigheid. Maar goed. Ik wil wel even bij U langskomen, als U dat op prijs stelt.

Rosa: *(slikt even haar teleurstelling weg)* Goed, ik zal zorgen dat de koffie om drie uur klaar staat!
(loopt naar huis)

Sophie: Als ze maar niet denkt dat ik haar iedere dag ga bezighouden, ik heb wel wat anders te doen. Ik ben geen activiteitenbegeleidster. Ik ben niet zo'n sociaal mens. Alleen zijn bevalt me prima, ik red me heel goed alleen. Alleen kun je geen ruzie maken, alleen kun je altijd je eigen zin doen, alleen is er niemand die zeurt, alleen deel je je eigen tijd in. Alleen is heerlijk, punt.
(pakt naar haar rug en trekt een pijnlijk gezicht)
Ik ga toch maar even liggen, die vervelende rug doet zo'n pijn.
(Rosa zit binnen als de thuishulp Janneke binnenkomt.)

Janneke: Hé goeiemiddag Rosa. Gaat het vandaag een beetje?

Rosa: Ja hoor, gaat wel, Janneke. De wond is een beetje pijnlijk, maar het gaat steeds beter. Alleen maak ik me wel zorgen om Jan. Heidi was vanochtend bij hem geweest en hij had haar niet herkend. Hij wordt dan zo paniekerig.

Janneke: Gut, wat erg. Was Heidi er erg van geschrokken?

Rosa: Nou, dat wel niet. Ze was eerder verdrietig. Het doet zo'n pijn haar vader zo te zien.

Janneke: *(peinzend)* Tja, het is allemaal niet makkelijk. *(opgewektere toon)* Wat wil je graag dat ik vandaag doe?

Rosa: Zou je de ramen eens willen wassen, want er is een vogel erg geïnteresseerd geweest in mijn mooie glanzende ramen!

Janneke: *(kijkt in de zaal)* Oei, ja ik zie het, da's een flinke vogel geweest! En verder?

Rosa: Misschien kun je de stoep even vegen, de verhuizers hebben wat papiersnippers achtergelaten. Je kunt ook de keuken en de kamer even doen. Greet heeft al boodschappen gedaan. Zou jij eten kunnen maken vlak voordat je weggaat? Oh ja, de nieuwe buurvrouw komt om 3 uur koffie drinken. Zet maar een paar kopjes extra. Ik heb een cake in de oven staan, kan jij die er straks even uithalen?

Janneke: Komt in orde! Ik ga beginnen met de stoep. *(rommelt wat achter het toneel en loopt met een bezem naar buiten en gaat de stoep vegen)*
(de telefoon bij Rosa gaat)

Rosa: Met Rosa Bloem.... Hé hallo Esther.....Met mij gaat het vandaag weer een stukje beter hoor.....Je Ome Jan herkende Heidi vandaag niet meer, maar morgen gaat het vast weer beter.....Ja, iedere dag is het weer anders. Het is fijn dat er daar zo goed voor hem gezorgd wordt nu ik het zelf niet meer kan.....Tot mijn operatie heb ik zelf voor hem gezorgd, maar dat ging nu echt niet meer.....Je hebt gelijk, je moet soms ook aan je eigen gezondheid denken en niet alleen aan die van je geliefden.....

(Janneke komt weer binnen en gaat afstoffen)

Ja het huis van je oma is weer bewoond.....een alleenstaande mevrouw, ze komt vanmiddag koffiedrinken....of ze aardig is?.....ik hoop het, ze was daarstraks wel een beetje kortaf, maar dat kunnen de spanningen van het verhuizen zijn...of ze goed wil zorgen voor het huis van je oma?...ik zal het aan haar vragen....Je hoort nog wel van me.....Daag Esther.

Rosa: Dat was Esther, mijn nichtje. Haar oma heeft tot haar dood hiernaast gewoond. Als ze bij haar op bezoek was, sprong ze vaak even binnen voor een babbeltje. Lieve meid, ze is bezorgd om het huisje van oma: of de nieuwe buurvrouw er goed voor wil zorgen.

Janneke: Oh ja, de nieuwe buurvrouw! De koffie! Ik ga meteen even een pot zetten en de cake uit de oven halen.

Ik hoop toch zo voor je dat ze aardig is.

(loopt achter het toneel)

Rosa: *(een beetje harder roepend naar Janneke)* Ja, dat hoop ik ook, maar heel eerlijk gezegd heb ik haar alleen nog maar horen mopperen. Maar goed, ik mag niet te snel oordelen. Het valt vast wel mee!

Janneke *(komt terug met een emmer, spons/aftrekker in haar handen)* Weet je, sommige mensen hebben zo veel meegemaakt dat ze er een humeurig karakter aan over houden. Ik zie dit zo vaak in mijn werk. Maar er zijn ook veel schatten van mensen hoor. Soms is het alleen de harde buitenkant en zijn de mensen van binnen veel aardiger dan ze laten blijken.

Rosa: Laten we het hopen.

Janneke: Ik ga nog vlug even de ramen wassen. Dan maak je meteen een kéurige indruk op haar!

Rosa: *(lacht)* Dan maak jíj meteen een keurige indruk wil je zeggen!

Janneke: Kan ook! *(loopt naar buiten en wast het raam)(als ze bijna klaar is komt Sophie naar buiten gelopen)*

Sophie: *(als ze net buiten haar huis staat kijkt ze met een schuin hoofd naar Janneke)* 't Is niet te geloven, nog een poetshulp ook, niet alleen mank, maar ook nog een lui mens.

Janneke: *(hoort Sophie wel mompelen, maar verstaat niet wat ze zegt)* Dag mevrouw, U bent vast de nieuwe buurvrouw!
(steekt haar kletsnatte hand uit) Mag ik mij even voorstellen: ik ben Janneke Kuisinga, de thuishulp van mevrouw Bloem.

Sophie: *(negeert de uitgestoken hand)* Voorstellen lijkt me in dit geval volstrekt nutteloos. Ik wens in de nabije toekomst toch geen gebruik te maken van Uw diensten.
(loopt met opgeheven hoofd Janneke gewoon voorbij)

Janneke: *(Totaal verbouwereerd)* Nou, pardon hoor! Zal ik U wel even binnenlaten? Mevrouw Bloem is nogal slecht ter been op het moment.
(wringt zich voor Sophie en gaat voor haar het huis in)

Sophie: Dank U.
(Janneke loopt meteen door naar achter)

Rosa: Goiedmiddag mevrouw de Poorter, fijn dat U toch even tijd had voor een kopje koffie.

Sophie: Ach ja, sommige verplichtingen kun je niet omheen.
U bent slecht ter been hoorde ik van Uw poetsvrouw.

Rosa: Oh, maar Janneke is hier niet “de poetsvrouw” hoor. Ze is van de thuiszorg en helpt me even met het huishouden omdat ik net een operatie achter de rug heb en niet alles alleen kan.
(Janneke komt terug met koffie en cake en schenkt , ook voor haarzelf de koffie in, deelt cake uit)

Sophie: Hmm...dunne plakjes....*(neemt een hapje van de cake)*. Wat voor operatie als ik vragen mag?

Rosa: Ik heb een stukje darm moeten laten verwijderen en heb nu even een tijdelijk stoma, maar dat wordt er bij een volgende opera.....

Sophie: *(onderbreekt Rosa)* Getsie, daar moet ik écht niet aan denken. Wilt U verder niet in details treden. Dat lijkt me volstrekt nutteloos.

Janneke: *(ziet de hulpeloze uitdrukking op het gezicht van Rosa en mengt zich in het gesprek)* Pardon mevrouw eh...

Sophie: de Poorter...

Janneke: Pardon mevrouw de Poorter, een stoma is níet vies, U merkt er niet eens iets van als mevrouw Bloem niets had gezegd. En daarbij is het ook niet iets waar je voor kiest, maar het overkomt je gewoon. En dan ben je blij dat je verder kunt leven, zonder dat je steeds doodziek bent. Sorry dat ik het zo cru zeg, maar ik vind dat U toch iets te snel oordeelt.

Sophie: *(negeert Janneke compleet)* Ach, iedereen heeft wel een pijntje of een kwaaltje. Neem mij nou. Mijn rug is er erg aan toe. Vreselijke pijnen, pijnstillers helpen niet. Ik ga morgen naar de huisarts. Natuurlijk zal die sukkel wel weer niets vinden, zoals gewoonlijk. Ze laten je gewoon verrekken, zij hebben er geen last van.

Rosa: Goh, dat is ook vervelend voor U.

Sophie: Maar goed zo’n rug is natuurlijk wel een veel crucialer onderdeel van je lijf dan je darmen. Je hebt tenslotte maar 1 rug en een hele hoop meters darmen nietwaar, hahaha.
(Janneke en Rosa kunnen er niet echt mee lachen, maar glimlachen beleefd.)

Janneke: Zo, ik ga maar weer eens aan het werk, zal ik in de keuken beginnen?

Rosa: Prima meisje, doe maar rustig aan. Zou je voor ons nog één keer koffie willen inschenken?
(*Janneke schenkt eerst bij Rosa koffie in en wil daarna bij Sophie ingieten*)

Sophie: (*houd haar hand boven haar kopje*) Half kopje maar. Ik heb liever een sterker bakje. Het duurt trouwens eigenlijk al te lang. Ik heb het nog druk en koffie drinken is tijdverspilling. Uw man woont in een verzorgingstehuis zei U? Waarom, als ik vragen mag, was U hem beu?

Rosa: Mevrouw de Poorter (*geschrokken*) Wat denkt U wel niet van mij?! Mijn man heeft een vorm van dementie en weet vaak niet meer wie hij is en soms liep hij zomaar van huis weg. Hij verdwaalde dan en ik moest samen met mijn dochters naar hem op zoek. Dat is echt verschrikkelijk hoor. Dat is echt geen kwestie van beu zijn.

Sophie: En dat poetsen hier, kunnen dat Uw dochters niet doen?

Rosa: Ze hebben allebei een drukke baan en een druk gezin. Ik wilde ze persé hier niet extra mee belasten. Ik heb liever dat ze hun vader een keer extra bezoeken dan dat ze hier de boel schoonmaken.

Sophie: Dat is anders wel goedkoper. Tenslotte neem je kinderen niet voor niets. Goed, (*staat op*) ik ga maar eens verder. Ik moet nog even wat boodschappen doen.
Dag, mevrouw Bloem. Ik zie U vast wel weer binnenkort.

Rosa: Daag mevrouw de Poorter, sterkte met Uw rug. Hopelijk kan de dokter morgen meer zeggen.

Sophie: (*Roept nog vanaf de deur:*) ach ja, dat zijn Uw zorgen niet.

Janneke: (*komt met een stofdoek vanuit de keuken gelopen en gaat in de woonkamer afstoffen*) Ik heb al veel gezien, maar dit mens slaat echt alles! Ze is ronduit bot en onbeleefd.
(*Sophie loopt haar huis binnen, schrijft een boodschappenlijstje*)

Rosa: Ik vraag me dan toch af: wordt een mens zo geboren of wordt een mens zo door de omstandigheden gemaakt?
Gezellig koffiedrinken is anders....

Janneke: Ga je haar nu nog eens uitnodigen? Dat is eigenlijk een potje zelfkwelling.

Rosa: Ja, misschien wel, maar weet je, misschien heeft ze net wat extra aandacht en aanspraak nodig om te, eh...., ontdooien, zal ik maar zeggen.

Janneke: Is een goed plan, we blijven gewoon aardig tegen haar doen. Eens kijken hoe lang ze het volhoudt zo onaardig te doen.

Rosa: Denk je werkelijk dat dat lukt?

Janneke: Tja, het is dát of je even onbeleefd gedragen als mevrouw de Poorter.

Rosa: Dat nooit! Ik zou het niet eens kúnnen als het zou móeten! Wat heb je daar nou aan, altijd chagrijnig zijn?

Janneke: Sommige mensen zwelgen nu eenmaal in zelfmedelijden. Soms uit dat zich in dit soort gedrag. Je hebt altijd een fijne tijd gehad met

Tante Nel. Het zou leuk zijn als dat met de nieuwe buurvrouw ook zo zou kunnen gaan.

Rosa: Je hebt gelijk. Ik ga me van mijn beste kant laten zien. Ik laat me niet aansteken door haar gedrag!

Janneke: Goed zo! Dan doe ik met je mee!
Ik ga het eten even opzetten, wat had je in gedachte?

Rosa: Greet heeft een bloemkooltje en worst meegebracht. Maak dat maar klaar met wat gekookte aardappels. In de koelkast staat nog een kliekje groentesoep.

Janneke: Ok chef, ik ga aan het werk.

Rosa: *(lacht)* Jij bent hier de chefkok, ik wacht lijdzaam af wanneer ik eten krijg....

Janneke: *(op Sophies toontje)* Als je geluk hebt over een half uur, want eten koken vind ik volstrekt nutteloos!

Rosa: *(lacht)* Aardig van U, alvast bedankt voor Uw inspanningen. Dan ga ik even liggen tot het eten klaar is.
(Janneke loopt naar de keuken en Rosa loopt achter het toneel af)
(Sophie loopt de deur uit met een boodschappentas)

GORDIJN DICHT - OPEN

Greet en Heidi zitten bij Rosa in de kamer te praten en papieren door te nemen bij een kopje koffie, Sophie zit in de huiskamer wat te lezen.
De postbode komt er aan. Stopt nog voor het huis van Sophie en pulkt een enveloppe open, leest de brief, mompelt "tjongejonge" en frummelt de brief weer in de enveloppe. Stopt de brief met een paar andere brieven bij Sophie in de bus. Loopt een beetje verder, pulkt wat aan een pakje, rammelt er mee en leest de afzender.

Postbode Ann: Tjonge, van Herwaerde Scheepsbouw... Wat zou daar in zitten. *(rammelt nog eens)*
Scheepsbouw, voor een oudere mevrouw alleen. Je zou eerder een proefpakketje incontinentieverbandjes of zo verwachten....of een paar steunkousen van een postorderbedrijf *(draait het pakje nog eens en belt dan aan bij de familie Bloem)*
(Sophie loopt buiten en gaat naar de dokter)

Heidi: Goeiemorgen Ann.

Ann: Goeiemorgen. *(Knikt naar Sophie)* Niet zo'n aardig mens hè, die nieuwe buurvrouw.

Heidi: Nee, niet echt. Maar mijn moeder is er van overtuigd dat je met de "ik blijf aardig voor jou" methode zo iemand kunt veranderen. Ik zelf geloof daar niet zo in.

Ann: Tja, we zullen het vanzelf merken. Ze zal er nog wel een tijdje wonen.
Ik heb een pakje voor mevrouw Bloem.

Heidi: Ha eindelijk, wat geweldig!
Ann: Ja geweldig.....wat is het? Oh pardon, het is niet mijn plaats dat te vragen, maar het maakte me een beetje nieuwsgierig. Niet dat ik alles wil weten hoor, helemaaaaal niet, maar soms zie ik van die pakketjes dat ik denk, wat zou daar toch inz....(*zachtjes*) ik sta te babbelen...sorry...
Heidi: Een beetje wel ja! Het is iets dat mijn moeder heeft besteld voor mijn vader. Bedankt!
Ann: Graag gedaan, (*blijft wat staan te dralen bij de deur*) ga je het nog openmaken?
Heidi: Nou, dat laat ik wel aan mijn moeder over als je het goed vindt. Je hoeft toch niet van iedereen te zien wat er in de pakjes zit die je bezorgt?
Ann: Ja pardon...je hebt gelijk, maar dat het van de scheepsbouw kwam, vond ik wel heel bijzonder.
Heidi: Mijn vader heeft daar gewerkt tot hij ziek werd.
Ann: Aha, nu is alles wel duidelijk, tot morgen maar weer.
Heidi: Tot morgen!
(*Ann loopt door en Heidi gaat naar binnen*)
Greet: Ha, het pakje is er. Ben benieuwd wat vader er van vindt.
Heidi: En postbode Ann was ook errug benieuwd. Ze wilde dolgraag weten wat er in zat. Ze bemoeit zich wel heel erg met de post die ze moet bezorgen. Ze vroeg zelfs of ik het pakje, in haar bijzijn, wilde openmaken!
Rosa: Ach, Ann is wel aardig, ze is alleen een beetje nieuwsgierig. We laten je vader het pakje openmaken. Hij heeft altijd al zo'n modelschip

willen hebben. Hopelijk heeft hij dan even een helder moment. Het was lief van zijn oude werkgever dat hij er één wilde opsturen.
Heidi: Zullen we hem samen gaan brengen straks?
Greet: Ik moet vanmiddag wel werken. Kun jij vanavond niet?
Heidi: Ook prima, ben ik om half 7 hier.
Greet: Voor jou ook goed, moeder?
Rosa: Ja fijn! Vanavond is beter. Vanmiddag komt Janneke nog even, ze is heeft gisteren per ongeluk haar vest hier laten liggen. Die komt ze straks halen. Was dat het enige dat bij de post zat, Heidi? Ik verwachtte eigenlijk de rekening van de thuiszorg.
Heidi: Nee, Ann bracht alleen dit pakje.
Rosa: Ach dan zal die morgen wel komen...
Greet: (*staat op*) Nou, dan ga ik maar weer, doe je rustig aan moeder?
Rosa: Ik doe mijn best...
Heidi: (*staat ook op*) Nee, je doet niet je best, je dóet gewoon niéts...(lacht)
Rosa: Ja hoor, ik doe niet mijn best om niet iets, maar niets te doen, zo goed?
Heidi: (*denkt even na*) ik denk van wel...
Heidi en Greet: Tot straks!
Rosa: (*loopt mee naar de deur*) Tot half zeven!
(*Sophie komt teruglopen van de dokter en haalt de post uit de brievenbus*)
Rosa: Hallo mevrouw de Poorter, heeft de dokter U iets meer kunnen vertellen over Uw rug?

Sophie: Natuurlijk niet, zoals gewoonlijk, ik stond binnen 5 minuten weer buiten. Ik moet naar het ziekenhuis voor een scan.

Rosa: Heeft hij geen idee wat het kan zijn?

Sophie: Hij vermoedt artrose, maar hij wil eerst de scan afwachten. Lijkt mij volstrekt nutteloos zo'n scan, kost een hoop tijd en ze zien er waarschijnlijk ook weer niets op. Alleen de artsen worden er rijk van.

Rosa: Heeft U wel iemand die met u meegaat naar het ziekenhuis?

Sophie: Helemaal niemand, maar dat hoeft ook niet, ik bel wel een taxi.

Rosa: Wanneer is de scan?

Sophie: Vanmiddag al om twee uur.

Rosa: Nou sterkte dan maar weer. *(loopt haar huis weer binnen en loopt achter het toneel af)*

Sophie: Dank U *(wrijft over haar pijnlijke rug en loopt haar huis binnen en gaat de post bekijken)*

Sophie: *(opent met een briefopener alle enveloppen en draait het stapeltje dan om, om de brieven uit de enveloppen te halen)* Hé, dat domme postmens! Kan ze niet beter uit haar ogen kijken, deze brief is voor de buurvrouw en nu heb ik hem al geopend!
't Is een brief van de thuiszorg. Ah, een rekening. Wat zou dat kosten zo'n poetsvrouw? Even kijken, de enveloppe is nu toch al open. *(haalt de rekening uit de enveloppe en bestudeert hem aandachtig)* Tjemig, dat kost maar een habbekrats.

Even het telefoonnummer opschrijven. *(pakt pen en papier en schrijft het nummer over)* Je weet maar nooit met die ellendige rug. Een hulp kan toch wel handig zijn. Als ze maar niet te bijdehand zijn.
(stopt de rekening terug in de enveloppe en pakt een telefoonboek. Belt een taxi)

Sophie: Ja, goedemorgen. Taxicentrale Vannaar?....Ja zeg dat dan wat duidelijker, U bent nauwelijks te verstaan..... U spreekt hier met mevrouw de Poorter. Ik zou graag een taxi willen bestellen voor vanmiddag om half 2..... Het adres is Dorpstraat 4 Ik wil naar het Elisabeth ziekenhuis.....Prima.... dan zie ik Uw chauffeur om half twee. Hopelijk kan die beter rijden dan dat U spreekt. Goededag!
(legt de telefoon neer)
Zou ik al eens bellen met die thuiszorg. Wie weet valt er nu al iets te regelen voor een poetsvrouw?
(pakt haar briefje en belt het nummer van de thuiszorg)

Sophie: Ja, goedemorgen. U spreekt hier met mevrouw de Poorter. Ik wil eens informeren of U een poetsvrouw kunt sturen..... geen poetsvrouw?.... jaja thuishulp dat is hetzelfde.....niet hetzelfde....hmmm..... mijn rug is niet meer te best, ik ben al 65 en kan zelf niet zo best meer vooruit, waarschijnlijk artrose..... Hmm....een gesprek, moet dat?....ik vind gesprekken volstrekt nutteloos en het kost zoveel tijd, kunnen we dit niet telefonisch

afhandelen? Dat is wel zo efficiënt....niet....ok dan maar op Uw manier, prima, vanmiddag om vijf uur..... ok tot dan. Daag.

(sophie loopt langs achter het toneel af, Janneke komt aangelopen)

(Belt aan bij Rosa, deze komt van achter het toneel en doet de deur open.)

Rosa: Hé hallo Janneke, kom je je vest halen?

Janneke: Ja, *(haar mobieltje gaat)* Oh pardon, ik moet hem even opnemen, kan voor het werk zijn.

Hallo, met Janneke Kuisinga.....Hallo Elly.....

ja op nummer 2hmmmm.....da's

interessant....nee, zomaar..... Op nummer

4...ja dat wil ik er best bijdoen..... Ja ik

begrijp het, dan hoor ik het wel van je als je het gesprek hebt gehad met die mevrouw..... ok, dag.

(Kijkt Rosa aan en schiet prompt in de lach)

Onze buurvrouw hier heeft om hulp gevraagd....

En raad eens wie de gelukkige is... moi!

Rosa: Nou dan kun je je theorie van "wie goed doet, goed ontmoet" in praktijk gaan brengen.

Janneke: Nou en of!

Rosa: Ik zal je vest even pakken, hij ligt hier op de stoel.

(loopt even binnen en geeft de vest aan Janneke)

(Sophie loopt het toneel weer op, doet haar jas aan, kijkt op haar horloge, pakt de enveloppe van Rosa en loopt naar buiten)

Janneke: Ja dank je, ik ga meteen weer verder, want ik moet nog naar een andere klant. *(ziet Sophie)*

Goeiemiddag mevrouw de Poorter, ik heb gehoord dat ik binnenkort misschien bij u mag komen werken? Zal ik mij dan nu maar wel even voorstellen? Janneke Kuisinga, tot Uw dienst.

(geeft Sophie een hand)

Sophie: *(Is voor het eerst wat verbouwereerd en geeft Janneke een hand)* Uh, ja, goeiemiddag, Sophie de Poorter, aangenaam. *(ontwijkt de zelfingenomen blik van Janneke en steekt vlug de enveloppe uit naar Rosa)*

Mijn excuses dat de enveloppe al is geopend, dat domme postmens had niet goed gekeken en uw post bij mij bezorgd. Het is natuurlijk een enorme tijdverspilling om de post van andere mensen te moeten openen. Alsof ik daar belang bij zou hebben. *(er claxoneert een auto)* Oh, daar is mijn taxi, tot ziens. *(loopt het toneel af)*

Janneke: Sorry hoor, maar ik kon het niet laten haar even te plagen.

Rosa: We zullen wel zien hoe het loopt, tot morgen weer!

Janneke: Ja, tot morgen!

Hoe dit afloopt...!?

➤ Attributen:

➤ scheidingswand
- verhuisdozen
➤ 2 brievenbussen
- telefoonboek
➤ 2 tafels
- 2 telefoons
➤ 6 stoelen
- postbode uniform-pet
➤ bezem
- thuiszorguniform
➤ blik en handveger
- (antiek) krukje
➤ dweil
- wat kleinere spullen voor de verhuis
➤ vloertrekker
- boodschappentas
➤ emmer
- geluiden: telefoon 2x, claxon auto, deurbel, mobieltje
➤ water
- wandelstok
➤ spons/zeem
- gieter
➤ aftrekker
- bloempotten
➤ brieven in enveloppen
- ansichtkaarten
➤ briefopener
- pen en papier
➤ pakketje
- vest

➤ kopjes/koffiekan/lepeltjes
- kerstcake
➤ stofdoek
➤ kerstboomje
➤ opgetuigde kerstboom voor op toneel
➤ zak met kerstballen
➤ formulier voor aangetekende brieven en pen
➤